

*Jos tanssioppilaasi kertoo tulleen kiusatuksi
tanssiharrastuksensa takia...*

1. Kuuntele häntä ja ota hänen viestinsä tosissasi, älä ole välinpitämätön. Selvitä, onko oppilas puhunut asiasta jo kotona: saattaa olla, että hän tarvitsee sinun apuasi ottaakseen asian esille vanhempiensa kanssa. Mikäli tulkitset, että kyseessä ei ole kiusaaminen tanssin takia vaan koulukiusaamisasia muuten, ota yhteyttä vanhempiin ja kehoita heitä viemään asia kouluun opettajalle. Toimi heti: pitkittynyt kiusaaminen masentaa ja ahdistaa, ja myös harrastus saattaa loppua.
2. Ota ryhmätunnilla asia yleisesti esille. Älä mainitse nimiä. Puhukaa piirissä siitä, miltä tuntuu, kun tulee kiusatuksi jonkin sellaisen asian takia, josta itse pitää. Kehitelkää yhdessä ratkaisuja, kuinka erilaisissa tilanteissa voisi toimia. Sopikaa oman ryhmänne kesken kiusaamattomuussäännöistä. Kun puhutte asiasta, ota huomioon oppilaiden ikä- ja kehitystaso.
3. Kerro oppilaallesi omia kokemuksiasi, kun harrastit lapsena tai nuorena tanssia. Millaisia ennakkoluuloja jouduit kohtaamaan? Miten selvisit niistä.
4. Pidä tuntosarvet ulkona. Kysele aina välillä, miten oppilaalla menee. Toivota hänelle hyvää kouluviikkoa ja toivota tervetulleeksi ensi kerralla – oppilaasi tietää olevansa odotettu jokaiselle tanssitunnille. Ole yhteydessä kotiin ja kysele vanhemmilta, onko asia hoidettu.
5. Ole vanhempien apuna, mikäli asian ratkaiseminen tuntuu vaikealta. Myös kiusaajan kotiin voi olla yhteydessä. Selvitä asiat kiusaajan vanhempien kanssa. Kutsu heidät salille. Tanssia pidetään tyttöjen lajina. Jos olet naisopettaja ja kiusatuksi on tullut poikaoppilas, hae tukea tilanteeseen miesopettajalta, mikäli seurassa on sellainen. Asiaa on hyvä puida myös ”poikien kesken”.